

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Listopad 2019

Editorial

Na pláži, v koupelně, v kavárně, v autě, ve vlaku, na zastávce, v zácpě, v letadle, na lodi, v posilovně, v kuchyni, na běžeckém páse. Tam všude teď můžete poslouchat Daňové a právní aktuality, přesněji [Audiodaňovky](#) – nový hlasový formát, který pro vás od listopadu připravujeme. Doplní náš tradiční informační servis.

Každý měsíc se snažíme shrnout pro vás to nejdůležitější a mluvená forma je tak dalším logickým krokem. Audiodaňovky v maximálně deseti minutách poskytnou základní přehled o novinkách. Podrobnosti pak najdete na webu. Věříme, že nový formát oceníte, a budeme rádi za případné tipy na zlepšení. Příjemný poslech!

Ladislav Malůšek
Partner
KPMG Česká republika

2 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Novela DPH 2020 aneb Quick fixes: aktuální vývoj z Bruselu

Evropská komise publikovala obsáhlý návrh vysvětlivek k opatřením rychlé nápravy, tzv. Quick fixes. Obsahují příklady, jak deklarovat změny zákazníka či vrácení zboží v rámci konsignačního skladu v souhrnném hlášení i nové skladové evidenci. Věnují se také řetězovým dodávkám v případě, že přepravu zajišťuje prostřední osoba. Mimoto rozebírají situace, kdy není možné obdržet dokumenty o přepravě zboží do jiného členského státu EU tak, jak je vyžaduje nařízení Rady.

Kateřina Klepalová
kklepalova@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Budou dotčena pravidla pro osvobozené dodání v rámci EU a pro konsignační (call-off) sklady díky Quick fixes jednodušší a jednotná v celé Evropské unii? Otázku, jak doložit přepravu zboží do jiného členského státu a splnit tím jednu z podmínek pro osvobození takového dodání od lokální DPH, řeší momentálně celá Evropa. Také konsignační sklady jsou častým schématem při přeshraničním podnikání, zejména automobilový průmysl se bez nich neobejde.

Český návrh novely DPH s účinností od roku 2020, který Quick fixes implementuje, však v době redakční uzávěrky čekal již druhý měsíc na první čtení v Poslanecké sněmovně. Snad zaznamenáme určitý posun alespoň do listopadového školení [KPMG Business Institutu](#). Také v rámci našich interaktivních [workshopů](#) se často ptáte, jak bude vypadat nová struktura souhrnného hlášení, aby byl dostatečný prostor pro přenastavení účetních softwarů.

Komise ve vysvětlivkách potvrzuje možnost využití call-off skladů při komisionářské struktuře. Dále upozorňujeme na „dvojitě“ evidování prodeje přes konsignační sklad v souhrnném hlášení. Dodavatel musí v souhrnném hlášení deklarovat jak fyzický přesun vlastního zboží do call-off skladu, tak jeho následné dodání. S ohledem na systémové změny bude nutné strukturu souhrnného hlášení významně upravit. Otázkou nadále zůstává stanovení určité toleranční meze minimálně pro přirozené úbytky. Tento krok by měl být v dikci jednotlivých členských států EU, viz náš článek v předchozích [Aktualitách](#).

Dalším tématem, kterému se Komise ve vysvětlivkách věnuje, jsou řetězové obchody z pohledu přiřazení přepravy k vymezené transakci. Jak již víme, nové pravidlo je aplikovatelné pouze tehdy, zajišťuje-li přepravu prostřední osoba, a to buď sama, nebo jí zmocněná třetí osoba. Vysvětlivky potvrzují, že v takovém případě je nutné, aby případnou smlouvu s dopravcem uzavřel prostředník a byl i tím, kdo nese rizika ztráty či zničení zboží během přepravy. V případě více dopravců a/nebo přerušení přepravy je pak nutné posoudit, zda se stále jedná o jednu přepravu či nikoli. K tomu vysvětlivky poskytují několik vodítek.

V neposlední řadě popisuje Komise i několik případů řešení situace, kdy plátce neobdrží „správnou“ skladbu dokumentů prokazujících přepravu zboží do jiného členského státu EU dle nařízení Rady č. 282/2011.

3 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

Zaokrouhlování po novele zákona o DPH

Finanční správa zveřejnila informaci, která by měla vyřešit přetrvávající nejistotu ohledně správného výpočtu DPH a následného zaokrouhlování. Nová pravidla zaokrouhlování byla schválena poslední novelou zákona o DPH s účinností od 1. dubna 2019. Povinnost podle nich postupovat nastala 1. října 2019.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Karolína Loucká
kpmg@kpmg.cz

Primární myšlenkou změny zákona bylo sjednotit výši daně při výpočtu shora i zdola. Zároveň bylo cílem eliminovat dvojí zaokrouhlení v případě plateb v hotovosti, kdy byla nejprve zaokrouhlena vypočtená daň a následně i celková úplata. Nejistota však přetrvávala zejména v otázce zaokrouhlení celkové úplaty při platbě bezhotovostním způsobem, kterou zákon o DPH explicitně nezmiňuje.

Tato změna nabyla účinnosti 1. dubna 2019, nicméně v souladu s přechodným ustanovením bylo možné podle „starých“ pravidel postupovat až do 30. září 2019, aby byl prostor pro nezbytnou úpravu účetních a fakturačních systémů.

Dle zmíněné novely zákona o DPH není do základu daně zahrnována částka vzniklá zaokrouhlením celkové úplaty při platbě v hotovosti. Jinými slovy řečeno, hodnota zaokrouhlení na celé koruny se pro účely DPH nebere v potaz.

Finanční správa v publikované informaci uzavírá, že v případě platby bezhotovostním způsobem se při zaokrouhlování postupuje obdobně jako u plateb v hotovosti, tzn. že zaokrouhlení na celé koruny nevstupuje do základu daně. V této souvislosti bychom však chtěli upozornit, že v návaznosti na zákon o České národní bance lze částky k úhradě uvádět na dvě desetinná místa, a tudíž není důvod zaokrouhlovat celkovou úplatu při platbě bezhotovostním způsobem.

Nové povinnosti kótovaných společností

Novelou zákona o podnikání na kapitálovém trhu přibyly společnostem obchodovaným na evropském regulovaném trhu další povinnosti. Týkají se především detailnější úpravy odměňování členů řídících a dozorčích orgánů a transakcí se spřízněnými osobami. Novela nabyla účinnosti 1. října 2019 jako transpozice evropské směrnice.

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Jiří Stratil
jstratil@kpmg.cz

Jedním z hlavních principů je právo kótované společnosti znát své akcionáře. V českém právním řádu se ale nejedná o novinku. Emitenti zaknihovaných akcií mohli i před účinností novely zjistit své akcionáře ze seznamu akcionářů nebo prostřednictvím výpisu z evidence emise vedené centrálním depozitářem. Novela tudíž zavádí alternativní možnost pro zjištění akcionářů společností se zaknihovanými akciemi.

Nově však emitenti budou muset zpracovat a zveřejnit tzv. politiku odměňování. Jde o zvláštní dokument, který bude mít dopad nejen na členy představenstva, dozorčí a správní rady, ale i na generálního ředitele, případně jeho zástupce. Novela stanoví podrobnější pravidla pro odměňování, než jaká jsou v zákoně o obchodních korporacích pro smlouvu o výkonu funkce. Součástí politiky odměňování bude kupříkladu informace, jak bylo při jejím vytváření přihlédnuto ke mzdovým a pracovním podmínkám zaměstnanců emitenta.

Dosavadní smlouvy o výkonu funkce nebude nutné měnit. Novela stanoví, že smlouvy o výkonu funkce a vnitřní předpisy upravující odměňování pozbydou účinnosti v rozsahu, v jakém budou v rozporu se schválenou politikou odměňování. Nebude-li politika odměňování předložena valné hromadě ke schválení, budou všechny osoby, kterých se má týkat, vykonávat funkci bezplatně. Povinnost vypracovat a předložit valné hromadě politiku odměňování se vztahuje i na společnosti, jejichž akcie byly k obchodování na evropském regulovaném trhu přijaty již k 1. říjnu 2019.

Po skončení účetního období je emitent povinen vyhotovit detailní zprávu o odměňování každé osoby, které se politika odměňování týká, a uvést v ní celkovou výši odměny a veškeré výhody, které jí byly za uplynulé účetní období poskytnuty. Poté, co ji valná hromada schválí, případně neschválí, musí být zveřejněna na internetových stránkách emitenta. Zpráva podléhá schválení auditorem, což je logické vzhledem k tomu, že některé informace v ní obsažené byly dosud součástí výroční zprávy.

Další novinka se týká povinnosti získat předchozí souhlas valné hromady s významnými transakcemi se spřízněnými osobami, které nejsou uzavírány v rámci běžného obchodního styku. Kritérium významnosti se určuje podle hodnoty majetku, který bude předmětem smlouvy. Tyto transakce se navíc během téhož účetního období budou pro účely překročení kritéria významnosti počítat. Stejně jako v případě zprávy o odměňování se povinnost zveřejnění na webu společnosti vztahuje i na významné transakce se spřízněnými osobami.

Vzhledem k tomu, že v případě absence politiky odměňování hrozí bezplatný výkon funkce a v případě neuveřejnění transakcí se spřízněnými osobami zase relativní neplatnost těchto smluv, doporučujeme implementaci výše uvedených povinností rozhodně nepodcenit.

5 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

Na co pamatovat při delegaci působnosti statutárního orgánu?

V praxi se lze často setkat s funkčním rozdělením působnosti statutárního orgánu mezi jeho jednotlivé členy, a to zejména v oblasti obchodního vedení společnosti. Členové statutárního orgánu pak mohou samostatně rozhodovat například o průběžném financování provozu společnosti, zajištění jejího zásobování, odbytu zboží, marketingové prezentaci a celé řadě dalších otázek. Část působnosti statutárního orgánu může být svěřena také třetím osobám. Nastíněná praxe má však svá omezení a pravidla, která připomíná Nejvyšší soud v jednom ze svých aktuálních rozhodnutí.

Petr Janíček
pjanicek@kpmg.cz

Roman Kuchař
kpmg@kpmg.cz

Obecně platí, že vnitřní i vnější delegace působnosti statutárního orgánu je přípustná, pokud v konkrétním případě nevyplývá jiný závěr ze zákona nebo zakladatelského právního jednání dané společnosti. O delegaci působnosti rozhoduje statutární orgán. V rozhodnutí musí být specifikováno, která oblast je předmětem delegace a komu se svěřuje. O záležitostech spadajících do dané oblasti bude napříště rozhodovat pouze pověřená osoba.

Delegace působnosti se ovšem projevuje pouze ve vnitřních poměrech společnosti, nikoliv v zastupování navenek. Nelze proto namítat, že uzavření smlouvy týkající se delegované oblasti nebylo schváleno rozhodnutím pověřené osoby. Pro platnost takové smlouvy postačuje, jestliže společnost byla při jejím uzavření řádně zastoupena způsobem zapsaným do obchodního rejstříku.

Na kolektivní úrovni pak bývá zpravidla rozhodováno pouze o nejvýznamnějších otázkách obchodního vedení a strategického řízení společnosti. Pokud se rozdělení působnosti neosvědčí, může statutární orgán kdykoliv rozhodnout o zproštění pověření. Nebo jej jednorázově prolomit tím, když o jisté záležitosti spadající do svěřené oblasti rozhodne sám.

V praxi bývají nejčastěji delegovány specializované oblasti, jejichž správa vyžaduje zvláštní znalosti, dovednosti či schopnosti, které scházejí (ostatním) členům statutárního orgánu (například vedení účetnictví). Jak ale připouští judikatura, může se tak dít i z důvodu zaneprázdněnosti členů statutárního orgánu, kteří se v rámci výkonu své funkce věnují primárně jiným úkolům.

Nejvyšší soud zdůrazňuje, že při vnitřní i vnější delegaci působnosti statutárního orgánu nesou jeho členové v první řadě odpovědnost za řádný výběr pověřené osoby. Z jejich povinnosti péče řádného hospodáře se však dovozuje také odpovědnost za vymezení jasného zadání pověřené osobě a poskytnutí veškeré potřebné součinnosti. Výkon delegované působnosti musí být navíc přiměřeně kontrolován, a to nejen osobně členy statutárního orgánu, ale také nastavením adekvátních kontrolních mechanismů (například pravidelná informační povinnost).

Kontrola svěřené působnosti je důležitá s ohledem na to, že delegace nezbavuje (ostatní) členy statutárního orgánu bez dalšího odpovědnosti za řádný výkon delegované působnosti. V případě, že na základě rozhodnutí učiněného v oblasti delegované působnosti vznikne škoda, budou (ostatní) členové statutárního orgánu muset prokázat, že

řádně vykonávali svou kontrolní povinnost, jinak by se měli podílet na její náhradě.

7 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Pravidla pro kontrolu překompenzace projedná vláda

Ministerstvo průmyslu a obchodu zveřejnilo návrh novely zákona o podporovaných zdrojích energie. Jedním ze zásadních cílů novely je zavedení systému kontrol nadměrné podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů (tzv. kontrola překompenzace).

Radim Kotlaba
kpmg@kpmg.cz

Lucie Patková
kpmg@kpmg.cz

Podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů je poskytována v souladu s notifikačními rozhodnutími Evropské komise, kterými jsou jednotlivé druhy podpory prohlašovány za slučitelné s vnitřním trhem EU. Součástí těchto rozhodnutí jsou dílčí závazky České republiky. V případě výroby energie z obnovitelných zdrojů uvedených do provozu v letech 2006 až 2015 se Česká republika zavázala přijmout opatření, která ověří přiměřenost provozní podpory.

Klíčovým nástrojem této kontroly je monitoring celkové úrovně podpory. Základní postup by se měl skládat ze tří částí. První částí bude sektorové šetření, druhou dobrovolná aplikace opatření proti překompenzaci, která mohou být volena výrobcem, pokud sektorové šetření zjistí riziko překompenzace. Poslední částí bude individuální kontrola výroby elektřiny u výrobce. Rozhodujícím ukazatelem přiměřenosti poskytnuté podpory je vnitřní výnosové procento (IRR) investice, jehož hraniční hodnota je u výrobců s nepalivovými zdroji (slunce, vítr, voda) stanovena na 8,4 %, kdežto pro palivové zdroje (bioplyn, biomasa) na 10,6 %.

Sektorové šetření ministerstva průmyslu a obchodu prověří IRR investice do výroby energie z obnovitelných zdrojů, a to na základě dat z výkazů výrobců a operátora trhu. Jednotlivá šetření se provedou po uplynutí deseti let od prvního dne kalendářního roku následujícího po uvedení zdroje elektřiny do provozu. Pokud bude šetřením zjištěno riziko nadměrné podpory, může výrobce dobrovolně zvolit opatření spočívající primárně v zastavení provozní podpory, a to počínaje dvanáctým rokem po uvedení zdroje elektřiny do provozu.

Pokud se výrobce pro dobrovolné opatření nerozhodne, pak Státní energetická inspekce provede u zdroje elektřiny individuální kontrolu přiměřenosti podpory. Ta by měla na základě zjištěného IRR zamezit vyplácení nepřiměřené podpory. V případě zjištění překompenzace z již poskytnuté podpory by měla být podpora zastavena a případně poskytnutá nadměrná podpora vrácena. Zjistí-li inspekce reálné riziko překompenzace z budoucí podpory, pak by mělo být stanoveno maximálně možné podporované množství elektřiny do budoucna.

Lze očekávat, že při projednávání návrhu novely ve vládě a v Parlamentu se textace návrhu ještě změní, přičemž příslušná úprava bude patrně diskutována zejména ve vztahu k rozdílně nastavené hranici IRR pro dvě kategorie zdrojů jako nejkritizovanějšímu bodu celé novely. Nelze také nevzpomenout na změny zákonů v oblasti obnovitelných zdrojů, které vedly právě k nepřiměřené podpoře a solárnímu boomu, jehož důsledky napravuje mj. výše uvedená novela zákona o podporovaných zdrojích energie.

8 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

Whistlebloweri se dočkají lepší ochrany

Rada EU schválila směrnici, která stanovuje minimální pravidla pro ochranu osob oznamujících protiprávní jednání. Do českého právního řádu se musí promítnout do května 2021.

Petr Kučera
kpmg@kpmg.cz

Lucie Patková
kpmg@kpmg.cz

Předkladatelé směrnice vycházeli z toho, že v současné době je právní úprava whistleblowerů (lidí, kteří oznamují protiprávní jednání, o kterém se dozvěděli v zaměstnání nebo v souvislosti s ním) nedostatečná a roztržitá. Tyto osoby jsou obzvláště zranitelné, protože jsou pracovně a často i ekonomicky závislé na osobě či subjektu, který se škodlivého jednání dopouští. Často bývají terčem odvetných opatření, jež mají za cíl oznámení zabránit nebo ho alespoň zkomplikovat.

Směrnice se zaměřuje na ochranu zájmů EU, tedy zejména na zadávání veřejných zakázek, finanční služby, předcházení praní peněz a financování terorismu, bezpečnost výrobků, ochranu spotřebitele, hospodářskou soutěž, ochranu soukromí a osobních údajů. Osobami chráněnými dle směrnice jsou především zaměstnanci ve veřejném i soukromém sektoru, podnikatelé, ale také akcionáři a osoby ve vedení podniků. Oznamující osoba má nárok na ochranu podle směrnice tehdy, má-li oprávněné důvody domnívat se, že předložené informace byly v době oznámení pravdivé a spadají pod zájmy chráněné touto směrnicí. Vůči takové osobě jsou výslovně zakázána jakákoli odvetná opatření související s uskutečněným oznámením – typicky propuštění z pracovního poměru, snížení platu, diskriminující zacházení apod. Lepší ochrana whistleblowerů by měla zajistit vyšší počet oznámení a účinnější ochranu práva Unie jako celku.

Směrnice blíže definovaným subjektům ukládá, aby vytvořily bezpečné interní kanály a postupy pro oznamování porušení právních předpisů a pro následná opatření v návaznosti na oznámení. V soukromém sektoru se to týká společností s 50 a více zaměstnanci nebo s obrátem 10 milionů eur a více, dále organizací, které působí v oblasti finančních služeb či jsou náchylné k praní peněz nebo financování terorismu. Interní systém musí implementovat i subjekty ve veřejném sektoru – orgány státní správy, územní samosprávné celky a další.

Výše uvedené subjekty musí zřídit takové kanály, které umožňují utajit totožnost oznamující osoby. Oznamovatel bude o případných následných opatřeních v přiměřené lhůtě informován. Mimoto by měla vzniknout specializovaná veřejná instituce, která bude oznámení rovněž přijímat a přezkoumávat a bude mít na starost i osvětovou činnost v této oblasti.

Směrnice se do českého právního řádu zřejmě promítne prostřednictvím připravovaného zákona o ochraně oznamovatelů. Návrh počítá s obdobnými systémy oznamování a ochrany oznamovatelů; práce na něm byly pozastaveny právě za účelem zohlednění tehdy připravované unijní směrnice.

Vedle oznámení podle směrnice budou dotčené osoby moci i nadále podávat trestní oznámení orgánům činným v trestním řízení (u některých trestných činů existuje dokonce zákonná povinnost je oznámit). Zřízení systému, na jehož základě lze anonymně podávat oznámení o podezření ze spáchání trestných činů, je už nyní vnímáno jako jedno z opatření, díky kterým se právnická osoba může zprostit trestní odpovědnosti. V řadě společností je takový systém již zaveden. Připravovaná legislativa tak dopadne především na menší subjekty na hranici zákonných

limitů.

10 | Daňové a právní aktuality - listopad 2019

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Spor o odpočet DPH pronajímatel prohrál

Nejvyšší správní soud (NSS) se vyjádřil k otázce uplatnění odpočtu DPH v krácené výši v případě opravy vzduchotechniky v budově, v níž žalobce pronajímal nebytové prostory jak s DPH, tak bez daně. Podle soudu kvůli neprokázané souvislosti mezi přijatým zdanitelným plněním a uskutečněným zdanitelným plněním není možné krácený odpočet DPH uplatnit.

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Veronika Šlapáková
vslapakova@kpmg.cz
222 123 354

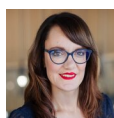
Společnost V. B. (případ 1 Afs 253/2018) pronajímala nebytové prostory, přízemí a první podlaží jako osvobozené od DPH, druhé podlaží s DPH. V prostoru pronajímaném bez DPH vyměnila klimatizační jednotky. U tohoto plnění uplatnila krácený nárok na odpočet daně. Správce daně jej však zamítl. Odůvodnil to tak, že budova, ve které se nacházely pronajímané prostory, sice nebyla rozčleněna na jednotlivé jednotky, nicméně byla fakticky rozdělena na jasně identifikovatelné části (podrobně vymezené nájemními smlouvami) s odlišným daňovým režimem.

Správce daně ani NSS nezpochybnili, že se klimatizační jednotka stala součástí budovy. Klíčová byla otázka, zda přijaté zdanitelné plnění bylo použito pro uskutečňování zdanitelných plnění společnosti. To souvisí se zásadou neutrality DPH.

NSS konstatoval, že provedená oprava klimatizace v prostorách pronajímaných bez DPH se nijak neprojevila v druhém patře, kde jsou prostory pronajímany včetně DPH. Tudíž neexistovala souvislost mezi přijatým zdanitelným plněním, tj. opravou klimatizace, a uskutečněným zdanitelným plněním, tj. pronájmem prostor v druhém patře podléhajícím DPH. Společnost žádnou souvislost neprokázala a nesplnila tak podmínky pro uplatnění odpočtu DPH v krácené výši.

Základ daně ze závislé činnosti vyslaných zahraničních zaměstnanců se „superhrubuje“ jen o jedno fiktivní pojistné

Odměna tzv. expatů v režimu mezinárodního pronájmu pracovní síly hrazená částečně formálně-právním zaměstnavatelem v zahraničí a částečně ekonomickým zaměstnavatelem v České republice se pro stanovení základu daně navyšuje o tzv. fiktivní pojistné na sociální zabezpečení pouze jednou, tj. při aplikaci jediného maximálního vyměřovacího základu. Nejvyšší správní soud (NSS) nám tak dal za pravdu a do budoucna vyřešil oblast, kde jsme se setkali s nejednotným přístupem finančních úřadů.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Iva Krákorová
ikrakorova@kpmg.cz

Anna Kottasová
kpmg@kpmg.cz

V posuzovaném případě se jednalo o zaměstnance vyslaného z Japonska, kterému odměnu za práci vykonávanou v České republice poskytoval částečně český tzv. ekonomický zaměstnavatel a částečně jeho právní zaměstnavatel z Japonska, který u této částky neprováděl pravidelně přefakturaci na českého ekonomického zaměstnavatele. Dotyčný zaměstnanec nepodléhal českému systému sociálního pojištění, byl nadále zdravotně i sociálně pojištěn v Japonsku na základě Potvrzení o příslušnosti k právním předpisům sociálního zabezpečení vystaveném japonskými úřady.

Při stanovení základu daně ze závislé činnosti byla zaměstnanci navyšována odměna ze závislé činnosti o tzv. fiktivní pojistné, tj. pojistné na sociální zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění, které by platil, kdyby byl zaměstnán v České republice. U pojistného na sociální zabezpečení se přitom zohledňoval pouze jeden maximální vyměřovací základ. Finanční úřad tento přístup nejprve akceptoval, v průběhu pobytu vyslaného zaměstnance v ČR jej však začal odmítat. Dle jeho názoru byly prostředky hrazené z České republiky a z Japonska dvěma samostatnými příjmy ze závislé činnosti, které se navyšují o fiktivní pojistné samostatně a na každý se proto uplatní samostatný maximální vyměřovací základ.

Případ se dostal až k NSS. S odkazem na důvodovou zprávu soud potvrdil, že příjmy se musí zvýšit o povinná pojistná stejně, jako kdyby daňový subjekt podléhal českým pojistným předpisům. Daňový subjekt vykonával pouze jednu práci na základě pracovní smlouvy uzavřené s jedním formálně-právním zaměstnavatelem a způsob rozdělení nákladů mezi ekonomického zaměstnavatele a formálně-právního zaměstnavatele tak není pro výpočet

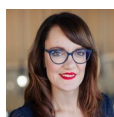
základu daně ze závislé činnosti podstatný. NSS rovněž poukázal na to, že finanční správa se bez dostatečného vysvětlení odchýlila od svého předchozího postupu, kdy přístup daňového subjektu nezpochybňovala.

V této oblasti mezi orgány finanční správy nepanoval jednotný přístup, neboť řada finančních úřadů aplikaci jediného maximálního vyměřovacího základu historicky nezpochybňovala, zatímco Odvolací finanční ředitelství potvrzovalo platební výměry s opačným přístupem. Závěry NSS nás těší hned z několika důvodů. Po několikaletém sporu soud vyhověl našim námitkám. Zároveň věříme, že rozsudek přinesl jednoznačné řešení sporné otázky a do budoucna se praxe finančních úřadů sjednotí.

13 | Daňové a právní aktuality – listopad 2019

Jak je to s lhůtou pro stanovení daně při mezinárodním dožádání?

Mezinárodní dožádání má vliv na běh lhůty pro stanovení daně. U lhůt, jejichž běh započal před rokem 2014, to platí pouze u některých daní. Nejvyšší správní soud (NSS) ve své judikatuře dovodil, že existuje zásadní rozdíl mezi DPH a daní z příjmů. Zatímco u DPH ovlivňuje mezinárodní dožádání běh lhůty pro stanovení daně jen, pokud lhůta začala běžet v roce 2014 a později, u daní z příjmů toto omezení neplatí.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Josef Riesner
kpmg@kpmg.cz

S účinností od 1. ledna 2014 byla přijata novela daňového řádu, která s platností pro všechny daně zavedla, že po dobu probíhajícího mezinárodního dožádání neběží lhůta pro stanovení daně. Tato novela nicméně neobsahovala žádné speciální přechodné ustanovení. Již v minulosti NSS v případě DPH dovodil, že lhůta pro stanovení daně je lhůtou hmotněprávní a nová právní úprava se proto uplatní až na lhůty, které začaly běžet po účinnosti novely, tj. po 1. lednu 2014. Dříve započaté lhůty pro stanovení daně mezinárodním dožádáním neovlivní.

Současně s touto novelou daňového řádu nabyla účinnosti i novela zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní. Tento zákon již v minulosti určil, že lhůta pro stanovení daně se po dobu mezinárodního dožádání staví. Vztahuje se však jen na případy související s daní z příjmů, nikoli s DPH. Novela tohoto zákona již na přechodná ustanovení pamatovala. Na jejich základě NSS v nedávném rozsudku dovodil, že se v případě daně z příjmů při mezinárodním dožádání prekluzivní lhůta pro stanovení daně staví.

Otázka vlivu mezinárodního dožádání na běh (prekluzivních) lhůt pro stanovení daně má přitom značné praktické dopady. Mezinárodní dožádání v praxi trvají řádově měsíce, jejich délka může překročit i roky. O tuto dobu se může protáhnout probíhající daňová kontrola, jelikož nebude limitována běžnou tříletou lhůtou pro stanovení daně. Pokud kontrola skončí doměrkem, potom platí, že čím déle trvala, tím vyšší je související úrok z prodlení.

Aktuální rozhodovací praxe SDEU ve věcech ochrany osobních údajů

Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) vydal několik rozhodnutí týkajících se ochrany osobních údajů. Některá se v určitých ohledech odchyľují od současného přístupu českého Úřadu pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ) nebo od předchozí rozhodovací praxe SDEU.

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

V jednom z rozhodnutí se SDEU vyjádřil k praxi německé společnosti Planet49, která v rámci reklamních loterií provozovaných online používala k vyjádření souhlasu uživatelů s cookies předem zaškrtnuté políčko. SDEU shledal, že takový souhlas není dostatečný, protože není udělen svobodným, zvláštním, výslovným, informovaným způsobem a není aktivním projevem vůle uživatele.

Takový závěr není s ohledem na znění nařízení GDPR a směrnice e-Privacy nikterak překvapivý. Český zákon o elektronických komunikacích však stanoví, že uživatel nemusí poskytovat souhlas se zpracováním cookies, pokud má možnost vyjádřit nesouhlas (tzv. opt-out režim). Uvedený zákon je tak v důsledku nesprávné implementace příslušné evropské směrnice v rozporu s evropským právem. ÚOOÚ proto nyní připravuje aktualizaci doporučení, jak při zpracování cookies správně postupovat.

V dalším rozhodnutí SDEU navázal na svůj dřívější přelomový rozsudek z roku 2014, kterým přiznal uživatelům internetu tzv. „právo být zapomenut“. Nyní soud toto právo relativizoval, když uvedl, že musí být posuzováno v souladu se zásadou proporcionality a vyváženo s ostatními základními právy, včetně práva na svobodný přístup k informacím. Konkrétně judikoval, že Google nemusí odstraňovat údaje o osobách, které o výmaz požádají, ze všech jazykových mutací svého vyhledávače. Stačí tak učinit pouze u domén náležících členským státům EU. Podle SDEU by ale měl Google uživatelům z členských států EU v používání mimoevropských mutací vyhledávače zabránit, nebo je před ním alespoň varovat.

Dalším významným verdiktem SDEU je rozhodnutí ohledně výkladu směrnice o elektronickém obchodu. Podle článku 15 této směrnice nemají poskytovatelé služeb informační společnosti (např. i poskytovatelé hostingu jako je Facebook) obecnou povinnost kontrolovat ukládaný obsah. SDEU v tomto rozhodnutí uvedl, že výše uvedená směrnice však nebrání tomu, aby soud členského státu mohl poskytovateli hostingu uložit povinnost odstranit informace, které ukládá a které mají stejný či rovnocenný obsah jako informace, která byla dříve prohlášena za protiprávní. SDEU navíc překvapivě doplnil, že tyto soudní příkazy mohou vyvolávat účinky na celosvětové úrovni.

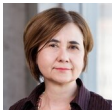
Pokud vás výše uvedená rozhodnutí zajímají a máte zájem o podrobnější informace, můžete si je přečíst na našem blogu: www.kpmglegal.cz/blog.

Stručné aktuality, listopad 2019

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Nejvyšší soud se vyjádřil k možnosti zaměstnavatele jednostranně započíst svou pohledávku na náhradu škody vůči mzdě (resp. platu, odměně z dohody nebo náhradě mzdy nebo platu) zaměstnance. V rozhodnutí (21 Cdo 238/2019) vyslovil názor, že v takovém případě není jednostranné započtení proti mzdě zaměstnance přípustné. Zaměstnavatel je oprávněn započíst svou pohledávku na náhradu škody proti pohledávce zaměstnance na mzdu a provést srážku ze mzdy za účelem uspokojení svého nároku na náhradu škody jen na základě dohody o srážkách ze mzdy uzavřené se zaměstnancem.
- Elektronický systém tvorby zákonů bude plně zavedený až od roku 2022, tedy s dvouletým odkladem proti původním plánům. Od příštího roku má být systém pouze v testovacím režimu. Změnu přinese novela zákona, kterou se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, která byla publikována ve Sbírce zákonů pod č. 277/2019. Novela počítá také s tím, že nové právní předpisy kvůli větší přehlednosti budou nabývat účinnosti vždy od začátku ledna, nebo od počátku července. Výjimku mají mít zákony přijímané v případech naléhavého obecného zájmu. Součástí každého návrhu nového zákona má být seznam povinností, které by přinesl. Tento seznam ve formě tabulky má obsahovat i přehled sankcí hrozících při jejich neplnění a přehled rušených povinností.
- Finanční správa upozorňuje potenciální nabyvatele vlastnického práva k jednotce v rodinném domě, že k 1. listopadu 2019 nabyla účinnosti novela zákonného opatření Senátu (č. 340/2013 Sb.) o dani z nabytí nemovitých věcí. Kromě případů prvního úplatného nabytí vlastnického práva k dokončené nebo užívané jednotce v bytovém domě je možné uplatnit osvobození rovněž u užívaných nebo dokončených jednotek v rodinném domě.
- Údaje o průměrné mzdě pro rok 2020 byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů pod č. 260/2019 Sb. V návaznosti na tyto údaje byly pod č. 270/2019 Sb. pro účely nemocenského pojištění vyhlášeny částky redukčních hranic pro úpravu denního vyměřovacího základu platné v roce 2020. Z údajů o průměrné mzdě se odvozují další důležité limity, jako hranice pro solidární zvýšení daně, minimální výši záloh na pojistné hrazené OSVČ apod.
- Novela zákona o místních poplatcích vyšla ve Sbírce zákonů (278/2019 Sb.) s účinností od 1. ledna 2020. Nynější poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt a z ubytovací kapacity se slučuje do jednoho poplatku z pobytu, jemuž bude podléhat každý krátkodobý pobyt do 60 dnů bez ohledu na místo a účel pobytu. Rozšíří se tak okruh ubytovacích zařízení, kterých se má výběr místního poplatku týkat o další prostory jako jsou například byty, chaty, chalupy a ateliéry.
- Nový zákon o znalcích bude účinný od 1. ledna 2021. Prováděcí předpisy k němu ministerstvo spravedlnosti připraví na jaře roku 2020. Resort bude v průběhu roku 2020 na webových stránkách zveřejňovat informace a metodické pokyny k často kladeným otázkám.

- Dánsko a Island vložily v srpnu do depozitáře OECD své ratifikační listiny pro mnohostrannou úmluvu (2016, MLI). Pro tyto země tak MLI vstoupí v platnost 1. ledna 2020. MLI rovněž ratifikovala Uruguay. Pro Indii, Belгии a Rusko vstoupila MLI v platnost 1. října 2019.
- Platforma pro spolupráci v oblasti daní, Společná iniciativa OECD, Mezinárodní měnový fond, OSN a Světová banka začaly v září pomáhat rozvojovým zemím při provádění opatření v oblasti dokumentace převodních cen.
- Dolní komora rakouského parlamentu schválila reformu daňových zákonů. Mezi klíčová opatření patří transpozice ustanovení o hybridním nesouladu ze směrnic ATAD a ATAD 2, zavedení daně z digitálních služeb pro vybrané společnosti s účinností od 1. ledna 2020 ve výši 5 % a implementace pravidel EU o oznamování a automatické výměně informací o určitých přeshraničních uspořádáních (DAC 6).
- Kyperské daňové úřady oznámily, že právní předpisy k implementaci směrnice EU o oznamování a automatické výměně informací o určitých přeshraničních uspořádáních (DAC 6) budou schváleny do konce roku 2019. Uspořádání implementovaná mezi 25. červnem 2018 a 30. červnem 2020 mají být oznámena před 1. srpnem 2020.
- Německo zveřejnilo oficiální návrh zákona k provedení směrnice EU o oznamování a automatické výměně informací o určitých přeshraničních uspořádáních (DAC 6) do německého vnitrostátního práva. Podmínky směrnice jsou v návrhu zákona přes určité výjimky přísně dodržovány.
- Slovenský parlament schválil návrh zákona, kterým se implementuje směrnice EU o oznamování a automatické výměně informací o určitých přeshraničních uspořádáních (DAC 6) do slovenského národního práva.
- Po říjnovém jednání pracovní skupiny OECD pro digitální ekonomiku (TFDE) zveřejnil sekretariát OECD dokument, který představuje přístup v otázce rozdělení zisku z digitalizace. OECD vyzvala veřejnost k připomínkám s cílem tuto problematiku prodiskutovat během veřejné konzultace ve dnech 21. a 22. listopadu 2019. Zájemci musí své připomínky zaslat e-mailem nejpozději do úterý 12. listopadu 2019 12:00 hodin na TFDE@oecd.org. Zpráva o vývoji druhého pilíře pracovního programu OECD z května 2019 bude brzy zveřejněna. Konzultační proces je očekáván na listopad 2019.
- Italská vláda vydala vyhlášku, na jejímž základě se od 1. ledna 2020 zavádí daň z digitálních služeb ve výši 3 %. Do působnosti zákona spadají společnosti s ročním obratem 750 milionů eur poskytující digitální služby v Itálii ve výši přesahující 5,5 milionu eur. Tato částka se vztahuje na hrubý příjem získaný z (i) reklamy na digitálním rozhraní, (ii) mnohostranného digitálního rozhraní, které umožňuje uživatelům nakupovat nebo prodávat zboží a služby a (iii) přenos uživatelských dat generovaných pomocí digitálního rozhraní.

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.